

ประเภทของคำต่าง ๆ ในหมวดที่จะนำมาใช้ในประโยค

๒.๑ คำจำกัดความ

คำซ้ำคือ คำซึ่งเกิดจากการกล่าวคำใดคำหนึ่งซ้ำ ๆ กันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป เช่น คำว่า แคงแคง ซึ่งเกิดจากการกล่าวคำ แคง ซ้ำกันสองครั้ง เป็นต้น ส่วนคำ แคง ซึ่งกล่าวเพียงหนึ่งครั้งในทันทีจะเรียกว่า "คำเดิม"

คำซ้ำที่จะศึกษาในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ เป็นคำซ้ำที่เกิดจากการนำคำเดิม ซึ่งอาจจะมีพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้มาพูดซ้ำ โดยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากคำเดิมดังนี้ คือ จะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ และเปลี่ยนการลงเสียงหนักเบา ในบางครั้งอาจมีการหยุด (Juncture) คนละที่กัน และอาจเปลี่ยนเสียงสระหรือพยัญชนะตัวสะกดด้วย ส่วนคำซ้ำที่ไม่เปลี่ยนรูปตามลักษณะเหล่านี้ เช่น ซน [son] ในประโยค ฉันชอบเค็ดซน ๆ [son son] ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะถือว่าเป็นคำที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย

๒.๒ ลักษณะของคำซ้ำ

คำซ้ำอาจปรากฏในลักษณะใดลักษณะหนึ่งข้างล่างนี้ คือ

๒.๒.๑ ในลักษณะคำซ้ำ ๒ พยางค์ และมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก เช่น จากคำเดิม สวย [สัวจ] เป็น [!สัวจ "สัวจ]

๒.๒.๒ ในลักษณะคำซ้ำ ๓ พยางค์ แบ่งได้เป็น

๒.๒.๒.๑ ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก

ก. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและมีการหยุดหลังพยางค์ที่สอง เช่น จากคำเดิม สวย [สัวจ] เป็น [!สัวจ "สัวจ / "สัวจ]

ข. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกก็มีเสียงเบาที่พยางค์ที่สอง และไม่มีการหยุดระหว่างพยางค์เลย เช่น คำเดิม สวย [สัวจ] เป็น [!สัวจ 'สัวจ / "สัวจ]

๒.๒.๒.๒ ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สองและมีการหยุดหลังพยางค์แรก เช่น

คำเดิม สวย [สัวจ] เป็น ["สัวจ / !สัวจ "สัวจ]

๒.๒.๑ ในลักษณะคำซ้ำ ๔ พยางค์

๒.๒.๑.๑ ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและมีการหยุดหลังพยางค์ที่สาม เช่น จากคำเดิม สวย [sn̩aj] เป็น [ɽsn̩aj 'on̩aj "sn̩aj / "sn̩aj]

๒.๒.๑.๒ ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและมีการหยุดหลังพยางค์ที่สาม เช่น จากคำเดิม สวย [suaj] เป็น ["suaj / ɽsn̩aj 'on̩aj "sn̩aj]

๒.๓ ประเภทของคำซ้ำ

เมื่อได้พิจารณาจากคำซ้ำที่มีการเปลี่ยนรูปตามลักษณะดังกล่าวแล้ว จะพบว่าคำในหมวดต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาทั้ง ๑๗ หมวด นั้น คำในแต่ละหมวดไม่ได้ปรากฏเป็นคำซ้ำได้หมดทุกคำ คำบางคำปรากฏเป็นคำซ้ำได้ บางคำไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย เราจึงอาจแบ่งคำในหมวดต่าง ๆ ตามลักษณะการปรากฏเป็นคำซ้ำหรือไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคได้ ๒ ประเภท คือ คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ และคำที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย

๒.๓.๑ คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ ได้แก่ คำในหมวดคำต่าง ๆ คือไปนคือ หมวดคำกริยาทั้งหลาย หมวดคำช่วยกริยา หมวดคำสรรพนาม หมวดคำบอกกำหนด หมวดคำกริยาวิเศษณ์ หมวดคำบอกจำนวน หมวดคำบุพบท หมวดคำลักษณะนาม หมวดคำนาม หมวดคำบอกเวลา และหมวดคำหน้ากริยา คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ยังอาจแบ่งออกได้เป็น

๒.๓.๑.๑ ที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ทุกคำในหมวด ได้แก่ คำในหมวดคำกริยา คือ คำกริยาธรรมดา คำกริยาอกรรม คำกริยาอกรรมชย และคำกริยาทวิกรรม

๒.๓.๑.๒ ที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เพียงบางคำในหมวด ได้แก่ คำในหมวดคำช่วยกริยา หมวดคำสรรพนาม หมวดคำกริยาวิเศษณ์ หมวดคำบุพบท

๒.๓.๑.๓ ที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เมื่อมีคำอื่นอยู่ด้วย ได้แก่ คำในหมวดคำช่วยกริยา หมวดคำบอกกำหนด หมวดคำบอกเวลา และหมวดคำหน้ากริยา

*หมวดคำต่าง ๆ ในที่นี้ ดึงตามคำจำกัดความของ นางสาว วิจิตร ฉันทะวิบูลย์ (นางวิจิตร ภาณุพงศ์) "Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai" (Unpublished Ph. D. Thesis, University of London, London, 1962) หน้า ๑๖๒-๑๖๓

๒.๓.๒ คำที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย ได้แก่ คำในหมวดคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ คำ
ในหมวดคำมาลา หมวดคำลงท้าย หมวดคำเชื่อม หมวดคำหลังกริยา หมวดคำปฏิเสธ หมวด
คำทลอม หมวดคำขอดจำนวน และหมวดคำถาม

๒.๔ ประโยคที่นำมาศึกษา

คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ทุกประเภทดังกล่าว จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในประโยคบาง
ชนิด เช่น เขาสวย [! อนิจจ "อนัจจ"]^๒ แต่จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยค ๆ
บางชนิด เช่น เขาสวยหรือ^๓ นั่นคือ คำในหมวดคำต่าง ๆ แม้จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ แต่
จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในทุกประโยค

เพื่อความสะดวกในการศึกษาเรื่องคำซ้ำที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้ ได้แบ่งประโยคออกเป็น
๔ ชนิด คือ

- ๒.๔.๑ ประโยคบอกเล่าธรรมดา
- ๒.๔.๒ ประโยคคำถาม
- ๒.๔.๓ ประโยคคำสั่ง
- ๒.๔.๔ ประโยคคำสั่งปฏิเสธ

ประโยคแต่ละชนิดอาจจะแบ่งย่อยออกไปได้อีก คือ

- ๒.๔.๑ ประโยคบอกเล่าธรรมดาซึ่งมีลักษณะดังนี้ คือ
 - ๒.๔.๑.๑ ประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วยบทประธานกับบทกริยา หรือบทประธาน

บทกริยา และบทกรรม

ตัวอย่าง

ประโยคที่ประกอบด้วยบทประธานกับบทกริยา

ครูของเธอ / สวย
เขา / เกินแดง

^๒จะเขียนตัว Phonetics เฉพาะคำซ้ำเท่านั้น

^๓เครื่องหมาย * แสดงว่าประโยคนั้นจะไม่ปรากฏซ้ำเลย

น้องเขา / สูง

ประโยคที่ประกอบด้วยบทประธาน บทกริยา และบทกรรม

เขา / กิน / ข้าว

แม่ / ชัก / ผ้า

น้อง / นั่ง / เก้าอี้

๒.๔.๑.๒ ประโยคบอกเล่าตามลักษณะของข้อ ก. หลงท้ายด้วยคำว่า กว่า
ที่สุด อยู่ แล้ว อยู่แล้ว

ตัวอย่าง

น้องเขอกงกว่า

เขาที่สุด

พ่ออ่านหนังสือ

แม่ทำกับข้าวแล้ว

๒.๔.๑.๓ ประโยคบอกเล่าที่มีคำบุพบท แต่ อยู่ด้วย

ตัวอย่าง

เขาอ่านแต่หนังสือ

แดง ใจแคบ

น้องไป แต่ โรงเรียน

เขาชื่อ แคบ

005865

๒.๔.๑.๔ ประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วยคำพูด เช่น ทั้งวัน ตลอดเวลา

ไม่รู้จักหยุด

ตัวอย่าง

พ่อเดิน ทั้งวัน

แม่มน ตลอดเวลา

คนอ้วน กิน ไม่รู้จักหยุด

๒.๔.๑.๕ ประโยคบอกเล่าตามลักษณะของข้อ ค. ที่มีคำว่า อะไร ยัง ใจ
เท่าไร ใคร ไหน

ตัวอย่าง

กินเท่าไรก็ไม่อ้วน
ฉันสอนอะไรเขาก็ไม่จำ
บอกเขายังใจเขาก็ไม่เชื่อ
ฉันจะพูดกะใครก็ไม่มีคนพูดด้วย
จะไปไหนก็มีแต่คนรู้จัก

๒.๔.๑.๖ ประโยคบอกเล่าตามลักษณะของข้อ ค. ที่ลงท้ายด้วยคำว่า จึง
จึง เคย

ตัวอย่าง

เขากินจึง เคย
ครูเธอจึง เคย
สายจึง
นารีจึง

๒.๔.๑.๗ ประโยคบอกเล่าตามลักษณะของข้อ ค. ที่ลงท้ายด้วยคำว่า กว่า
แล้วกว่า กว่า หรือ ดีกว่า

ตัวอย่าง

หนังสือเล่มนี้ดีกว่าเล่มโน้น
ที่ดินดีกว่าที่เธอ
เขาเรียนดีกว่าทุกคนในชั้น

๒.๔.๒ ประโยคคำถาม

๒.๔.๒.๑ ^{ใคร} ^{ทำไม} ^{อะไร} ใคร ทำไม อะไร

ตัวอย่าง

ใครมาหาเรา

ทำไม เขาจึง เคิน ทั้งวัน

อะไร หาย

๒.๔.๒.๒ ทลงท้ายด้วย ไหม หรือ อะไร

ตัวอย่าง

เธอจะไปไหน

เขากินข้าวหรือ

แดงเห็นอะไร

๒.๔.๓ ประโยคคำสั่ง

ตัวอย่าง

ไปกับเขา

มาทุกวันนะ

กินข้าวเถอะ

๒.๔.๔ ประโยคคำสั่งปฏิเสธ

ตัวอย่าง

อย่ากินข้าวนะ

อย่าไปกับเขา เลย

ไม่ต้องมา ทุกวัน หรอก

๒.๕ คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ จัดตามหมวดคำ

๒.๕.๑ คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ทุกคำในหมวด คำในหมวดคำกริยาทั้งหลาย คือ กริยาสกรรม กริยาอกรรม กริยาอกรรมขอย และกริยาทวิกรรม จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ ทุกคำ แต่จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในบางประโยคเท่านั้น เช่น คำกริยา ขาย จะปรากฏเป็น คำซ้ำได้ในประโยค พ่อขายแม่ค้า [!khaːj "khaːj] แต่ในบางรูปประโยค เช่น พ่อขายแม่ค้า คำกริยา ขาย จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า คำในหมวดคำ กริยาจะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ทุกคำ ถ้านำมาซ้ำในรูปประโยคหนึ่งไม่ได้ ก็จะนำมาซ้ำได้ใน

รูปประโยคอื่น ๆ

๒.๕.๑.๑ คำกริยากรรม

ตัวอย่าง

ฉันรัก^๑น้อง [! rāk "rāk]
พ่อ^๑กิน^๑เบียร์^๑จน^๑อ้วน [! kīn "kin / "kin]
น้อง^๑แกลง^๑ช้อน^๑ตม^๑ [! sŷ: "sŷ:]
ฉัน^๑กิน^๑ข้าว^๑เท่า^๑ไหน^๑ก็^๑ไม่^๑อ้วน [! kīn "kin / "kin]
ทำไม^๑รถ^๑จึง^๑เปิด^๑คน^๑ประ^๑ทุ [! pǎ:t "pǎ:t]

๒.๕.๑.๒ คำกริยากรรม

ตัวอย่าง

เขา^๑บ่น [! bōn "bōn]
เขา^๑เดิน^๑ทั้ง^๑วัน [! dǎ:n "dǎ:n]
พ่อ^๑จาม^๑แต่^๑ไม่^๑มี^๑ใคร^๑ร่า^๑คา^๑ญ [! cǎ:m "ca:m]
พ่อ^๑ขยี้^๑ง^๑เท่า^๑ไหน^๑ก็^๑ไม่^๑เหน^๑ื่อย [! wīj "wīj]
ทำไม^๑เขา^๑พูด [! phŷ:t "phŷ:t]

๒.๕.๑.๓ คำกริยากรรมย่อย

ตัวอย่าง

เมื่อ^๑เรา^๑เก่า [! kǎw "kǎw]
เด็ก^๑คน^๑นั้น^๑สวย^๑จัง^๑เลย [! sŷaj "sŷaj / "sŷaj]

คำ Phonetics ที่เขียน จะเขียนเฉพาะอักษรคำซ้ำ ๒ พยางค์ และมีการ
เปลี่ยนรูปพยางค์แรก นอกจากคำที่ออกเสียงซ้ำตามลักษณะนี้ไม่ได้ คำ Phonetics
ที่เขียนจะเขียนเป็นคำซ้ำลักษณะอื่นที่คำคำนั้นออกเสียงได้ ดูเรื่องการใช้คำซ้ำลักษณะต่าง ๆ
ในบทที่ ๔ หน้า

ทำไมคุณพ่อเธออ่อน [l nian "nian]

ที่เธอสูงนะ [l nĩ:ŋ "nĩ:ŋ]

๒.๕.๑.๔ คำกริยากรรรมช่วยขยายกริยากรรรมหรือกริยากรรรม

ตัวอย่าง

คำกริยากรรรมช่วยขยายกริยากรรรม

แม่เขียนหนังสือเร็ว [l rēw "rēw]

เขาขับรถช้า [l chā: "chā:]

พี่ไปประชุมถึง [l dǎŋ "dǎŋ]

คำกริยากรรรมช่วยขยายกริยากรรรม

พี่ชุกก็ [l dī: "dī:]

ทำไมแดงเกินคัง [l dǎŋ "dǎŋ]

เขามนแกง [l kǎŋ "kǎŋ]

๒.๕.๑.๕. คำกริยาทวิกรรรม

ตัวอย่าง

พ่อบอกของเพื่อน [l cǎ:k "cǎ:k / "cǎ:k]

ครูให้สาคงก็เกิด [l hǎŋ "hǎŋ / "hǎŋ]

ทำไมครูสอนเธเธเธอ [l sǎ:n "sǎ:n / "sǎ:n]

ใครที่บอกคำคอบเธอ [l bǎ:k "bǎ:k / "bǎ:k]

๒.๕.๑.๖ รูปประโยคแต่ละชนิดที่คำในหมวดคำกริยาทั้งหลายจะปรากฏเป็นคำซ้ำ

รูปประโยคที่คำในหมวดคำกริยาทั้งหลายปรากฏเป็นคำซ้ำได้และปรากฏเป็นคำซ้ำ
ไม่ไค้นั้น มีที่เหมือนกันอยู่หลายชนิด และมีรูปประโยคที่คำในหมวดคำกริยาแต่ละหมวดปรากฏ
เป็นคำซ้ำไม่ไค้นหลายชนิดที่ไม่เหมือนกัน

๑) รูปประโยคที่คำในหมวดคำกริยาทุกหมวดปรากฏเป็นคำซ้ำได้ คือ รูป
ประโยคบอกเล่าและประโยคคำถามเชิงปรารภ

ก. ประโยคบอกเล่า

(๑) รูปประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วยบทประธานกับบทกริยา หรือ
บทประธาน บทกริยาและบทกรรม และในบทกริยาจะมีกริยาคำเดียวเท่านั้น ไม่มีคำอื่น เช่น
กำลัง แล้ว อยู่ ควย

คำกริยาสกรรม

แม่โกร ชุก [! krō:t "krò:t]
แดงชอบ เสื่อ ควย [! chǎ:p "chǎ:p]

คำกริยาอกรรม

เขาบน [! bǒn "bǒn]
พ่อจาม [! cǎ:m "ca:m]

คำกริยาอกรรมย่อย

เสื่อเขา เก่า [! kǎw "kǎw]
ผนังสี ใหม่ [! mǎj "màj]

คำกริยาอกรรมช่วยขยายกริยาสกรรมหรือกริยาอกรรม

เขาเค็ม เร็ว [! rǎw "raw]
น้องเวียน หนัง สี แดง [! kǎj "kǎj]

กริยาพิกรกรรม

พ่อให้ ส คาง เล็ก [! hǎj "hǎj / "hǎj]
เราบอก ของ เพื่อน [! cǎ:k "cǎ:k / "cǎ:k]

(๒) รูปประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วยคำพูด เช่น ทั้ง วัน ตลอด เวลา

ไม่รู้ จัก หยุด

ควย อย่าง

คำกริยาสกรรม

แม่ เธอ ก็ เธอ ไม่รู้ จัก หยุด [! tǐ: "tǐ:]

คุณเขาคดออกเวลา [! dũ? "du?]

คำกริยากรรม

เขาไปทั้งวัน [! pãj "pa:]

ผมบนคดออกเวลา [! bõn "bon]

คำกริยากรรมชอย

เธอแคงตัวสวยทุกวันเลย [! sũaj "suaj]

เพื่อนร้องเพลงเพราะฟังไม่เบื่อ [! phrõ: "phrõ:]

คำกริยาทวิกรรม

พ่อให้สคางค์เขาทุกวันเลย [! hãj "hãj / "hãj]

เขาบอกเธจนทุกชั่วโมง [! bõ:k "bõ:k / "bõ:k]

(๓) รูปประโยคบอกเล่าที่มีคำ อะไร ยังไง เท่าไร *

ตัวอย่าง

คำกริยากรรม

ฉันถามเขาเท่าไรเขาก็ไม่เชื่อ [! hã:m "hã:m / "hã:m]

เธอสนอะไรก็ไม่ทำสักอย่าง [! sõ:n "sõ:n / "sõ:n]

คำกริยากรรม

ฉันพูดยังใจเขาก็ไม่ฟัง [! phũ:t "phũ:t]

ผมบนเขาเท่าไรแคงก็ไม่คั่น [! bõn "bon]

คำกริยาทวิกรรม

ฉันสนเลขเขายังใจเขาก็ไม่จำ [! sõ:n "sõ:n]

พ่อบอกน้องเรื่องนั้นเท่าไรก็ไม่จำ [! bõ:k "bõ:k]

* ในรูปประโยคเช่นนี้ บางครั้งผู้พูดจะถูกเข้าใจคำว่า เท่าไร ยังไง อะไร ทั้งนี้แล้วแต่ว่าผู้ฟังต้องการจะเน้นคำไหน

(๔) รูปประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วย จึง จึงเลย

ตัวอย่าง

คำกริยากรรม

ฉันรักเธอจึงเลย [I rāk "rāk / "rāk]

ชอบเสียฉันจึงเลย [I chǎ:p "chǎ:p / "chǎ:p]

คำกริยากรรม

เขาบ่นจึงเลย [I bōn "bōn / "bōn]

ครูดูจึงเลย [I dū? "dū? / "dū?]

คำกริยากรรมย่อย

เดินเร็วจึง [I rēw "rēw / "rēw]

สูงจึงเลย [I sǎ:n? "sǎ:n? / "sǎ:n?]

(๕) รูปประโยคบอกเล่าที่มีคำว่า กว่า แล้วต่อท้ายด้วยวลีหรือประโยค

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้

คำกริยากรรมย่อย

ฉันสวยกว่าพี่เธอ [I sǎ:n? "sǎ:n?]

กินสอแห่งนี้หอมกว่าคังเบอะ [I lǎ:m "lǎ:m]

คำกริยากรรมช่วยขยายกริยากรรมหรือกริยากรรม

เขาเขียนเก่งกว่าที่เขายูค [I kēŋ "kēŋ]

เขาวิ่งเร็วกว่าเพื่อนเขา [I rēw "rēw]

(๖) รูปประโยคบอกเล่าที่มีคำบุพบท แต่ อยู่ด้วย คือกริยากรรม

และกริยาพิกรกรรมและปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในรูปประโยคบอกเล่าที่มีคำบุพบท แต่ อยู่ด้วย

ส่วนคำกริยากรรมและกริยากรรมย่อยจะปรากฏเป็นคำซ้ำได้เมื่อ แต่ เป็นประธาน

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้

คำกริยากรรมเขาเขียนแต่จดหมาย [! khian "khian"]แม่อ่านแต่หนังสือ [! ?ã:n "?à:n"]คำกริยาทวิกรรมพ่อสอนเลขเธอ [! sǎ:n "sǎ:n / "sǎ:n]เขาแจกของแก่คำกริยาอกรรมพ่อบนแต่ไม่มีใครรำคาญ [! bôn "bôn"]เขาพูดแต่ไม่มีคนฟัง [! phũ:t "phũ:t"]คำกริยาอกรรมย่อยพ่อรู้แต่ฉันฟังไม่ทัน [! chǎ: "chá"]เขาวิ่งเร็วแต่ก็ไม่ชนะ [! rēw "rew"]

ข. ประโยคคำถามเชิงปรารภ

ในรูปประโยคที่^{ให้}ชวนค้นคว้า ใคร ทำไม แต่มีความหมายเป็นไป

เชิงปรารภ

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

กริยากรรมทำไมฉันถึงรักเธอ [! rāk "rāk"]ใครนะที่รักเธอ [! tí: "ti:"]กริยาอกรรมใครนะที่บนตั้งวัน [! bôn "bôn"]ทำไมเขาถึงพูดไม่รู้จักหยุด [! phũ:t "phũ:t"]

กริยาอาการยอย

ห้าโมงงเขาถึงสวยง [! ɓ̃nɔŋ "ɓ̃nɔŋ"]

ใครนะทุคเสยงก [! d̃aŋ "d̃aŋ"]

กริยาทวิกรรม

ใครทุบอกเลชเชอ [! b̃w̃:k "b̃w̃:k / "b̃w̃:k]

ทำไมเาจิงแจกสตางคเคค [! c̃ɛ:k "c̃ɛ:k / "c̃ɛ:k]

๒) รูปประโยคที่คำในหมวดคำกริยาทุกหมวดไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำโดย
คำในหมวดคำกริยาจะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในรูปประโยคต่อไปนี้ คือ

ก. ในรูปประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วย แล้ว อยู่ อยู่แล้ว
ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

กริยากรรม

เขากินชาวแลว

ครูอานหนงสีอย

กริยากรรม

เขาไปแลว

น้องนอนอยู่แลว

กริยาอาการยอย

รถวิงเร็วแลว

เขาทางานค็แลว

กริยาทวิกรรม

พอแจกของเคคแลว

ครูใ้รางวัดเาแลว

ข. รูปประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือ ไหม หรือเปล่า หรือยัง

อะไร ทำไม ไหน

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

กริยาสกรรม

เรารุ่ง ตื่น หรือ
ครูดู เด็ก หรือ เปล่า

กริยาอกรรม

พ่อบ่น ทำไม
เขาไป ไหน

กริยาอกรรมยอ

เขาวิ่ง เร็ว ไหม
แม่สวย ไหม

กริยาทวิกรรม

พ่อแจก สมุด ใคร หรือ
เขาบอก เรื่อง นั้น ไหม

ค. ในรูปประโยคคำสั่ง และคำสั่งปฏิเสธ

ตัวอย่างประโยค

กริยาสกรรม

ไปประชุม
กินข้าว เถอะ

กริยาอกรรม

อย่ากระ โกน นะ
ไม่ต้อง ไป หรอก

กริยาอาการยอย

อย่าเคินเร็วนะ

ทำก็สิ

กริยาทวิกรรม

บอกเลขเขาทนายสิ

ให้เงินเขาบ้างนะ

๓) รูปประโยคที่คำในหมวดคำกริยาปรากฏเป็นคำซ้ำได้และปรากฏเป็นคำซ้ำไม่ได้ที่ไม่เหมือนกัน คำในหมวดคำกริยาแต่ละหมวดจะปรากฏเป็นคำซ้ำได้และไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในรูปประโยคที่แตกต่างกันออกไปบ้างดังนี้ คือ

ก. คำในหมวดคำกริยาอาการและกริยาอาการ เมื่อมีกริยาอาการยอย และคำในหมวดอื่นที่ซ้ำได้มาขยาย เราจะไม่พูดซ้ำคำกริยาอาการและกริยาอาการนั้น ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

กริยาอาการ

พี่ขอสอนหนังสือเก่ง

ฉันพบเธอบ่อย

กริยาอาการ

เขาวิ่งเร็ว

แคงหัวเราะกั๊ง

ข. คำในหมวดคำกริยาอาการ เมื่อมีคำ มาก มาขยาย เราจะไม่พูดซ้ำกริยาอาการนั้น แต่ถ้าเป็นคำในหมวดคำกริยาอาการยอย เมื่อมีคำ มาก ที่สุด มาขยาย เราจะพูดซ้ำคำกริยาอาการนั้นได้ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

คำกริยาอาการ

เขากินข้าวมาก

ฉันชอบเขามาก

ตัวอย่างประโยคซ้ำปรากฏกับคำซ้ำ

กริยาอกรรมยอย

เขาเคินเก่งที่สุด

[! kěj "kěj / "kěj]

น้องวิ่งเร็วมาก

[! rěw "rěw / "rěw]

ก. คำในหมวดคำกริยาอกรรมที่ขยายคำนามหรือนามวลี จะไม่ปรากฏ

เป็นคำซ้ำเลย

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

เขากินมะม่วงหวาน

แม่ชอบเค้กหวาน

เขาอยากไค้เสื้อใหม่

๒.๕.๒ คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำไค้เพียงบางคำในหมวด ไค้แก่ คำในหมวดคำช่วยกริยา
หมวดคำสรรพนาม หมวดคำกริยาวิเศษณ์ หมวดคำบุพบท คำในหมวดคำเหล่านี้ จะไม่ปรากฏ
เป็นคำซ้ำไค้ทุกคำ มีบางคำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำไค้ บางคำจะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย และ
คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำจะปรากฏไค้ในบางประโยคเท่านั้น

๒.๕.๒.๑ หมวดคำช่วยกริยา

๑) คำในหมวดคำช่วยกริยาที่ปรากฏเป็นคำซ้ำไค้ ไค้แก่ อยาก^๒

ตัวอย่าง

ฉันอยากดูฟุตบอล

[! jǎ:k "jǎ:k]

เขาอยากกินขนม

ทำไมเขาจึงอยากไปดูฟุตบอล

^๒บางคนจะออกเสียง อยาก ร่วมกับคำกริยาที่ตามมา เช่น ['jǎ:k | dǔ:
'jǎ:k "dǔ:]

ก. คำช่วยกริยา อยาก จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในรูปประโยคต่อไปนี้ คือ

(๑) ประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วย บทประธาน บทกริยา บทกรรม และบทกริยามีเพียงคำ อยาก กับกริยาอื่นเท่านั้น

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ฉันอยากดูหนัง [! jǎ:k "jǎ:k]

เขาอยากอาบน้ำ

(๒) ประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วย จึง จึงเลย

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้

อยากดูฟุตบอลจึงเลย [! jǎ:k "jǎ:k]

อยากกินขนมจึง

อยากไต่หوائวนจึงเลย

(๓) ประโยคคำถามเชิงปรารภที่ขึ้นต้นด้วย ทำไม

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ทำไมเราจึงอยากไปดูฟุตบอล [! jǎ:k "jǎ:k]

ทำไมเราจึงอยากกินมะม่วง

ทำไมแคงจึงอยากพบพ่อเขา

ข. คำช่วยกริยา อยาก จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในรูปประโยคคำถาม ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

เราอยากกินอะไร

เธออยากไปไหน

น้องอยากดูหนัง

๒) คำในหมวดคำช่วยกริยาที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย เช่น มัก อาจ เกิด คง
ตัวอย่าง

เด็กมักจะไปโรงเรียนแต่เช้า

เด็กอาจไม่สบายก็ได้
 เธออาจเกิดกลางวันนี้
 ผมนคงจะตก

๒.๕.๒.๒ หมวดคำสรรพนาม

๑) คำในหมวดคำสรรพนามที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ ได้แก่ อะไร

ตัวอย่าง

น้องจะทำอะไร เขาก็เฉย [?'a:raŋ 'ʔa "raŋ]
 ใครพูดอะไร แคงก็ไม่ฟัง
 กินอะไร ก็ไม่เห็นอ้วน
พูดอะไร เขาก็ไม่เชื่อ

ก. คำสรรพนาม อะไร จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในประโยคบอกเล่า
 ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ใครพูดอะไร แคงก็ไม่ฟัง [?'a:raŋ 'ʔa "raŋ]
 เขาจะกินอะไร ก็ไม่อ้วนสักที

ข. คำสรรพนาม อะไร จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคคำถาม
 ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำสั่งปฏิเสธ
 ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคคำถาม

เราทำอะไร
 คุณทำงานเพื่ออะไร
 พ่อพูดอะไร

ประโยคปฏิเสธ

เราไม่ได้ทำอะไร เลย
 แคงไม่กินอะไร เลย

ประโยคคำสั่งปฏิเสธ

ไม่ต้องทำอะไรหรอก
อย่าทำอะไรนะ

๒) คำในหมวดคำสั่งรพนามที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย เช่น ฉัน เขา

เรา เธอ

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ฉัน เขียนหนังสือ
เขา เป็นน้องหรือ
เรา เป็นนักเรียน
เธอ จะไปไหน

๒.๔.๒.๓ หมวดคำกริยาวิเศษณ์

๑) คำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์ที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ เช่น บ่อย เท่าไร

ยิ่ง

ตัวอย่าง

เธอไปที่นั่นบ่อย [1 บอ๊จ "bòj]
ฉันพูดเท่าไร เขาก็ไม่เชื่อ ['tháw | ráj 'tháw | ráj]
คงจะหายยิ่ง ใจ เขาก็เฉย ['jaj 'jǎj 'jaj 'jǎj]

๓. คำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในประโยคบอกเล่า
และประโยคคำถามเชิงปรารภ

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคบอกเล่า

ฉัน ไปเยี่ยม เขาบ่อย [1 บอ๊จ "bòj]
เขียน เท่าไร ก็ ไม่ เห็น กัน ['tháw | ráj 'tháw | ráj]

ประโยคคำถามเชิงปรารภ

ทำไมเขาถึงมาหาเธอบ่อย [! บั๊จ "บอ๊จ]
ทำไมนะแกจึงกินข้าวบ่อย
ทำไมแม่ถึงดูเธอบ่อย

ข. คำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคคำถาม
ประโยคคำสั่ง และคำสั่งปฏิเสธ

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคคำถาม

เขามาที่บ่อยไหม
แกมาเยี่ยมเธอ เสมอหรือ
สมุทราคา เท่า ไหร่
จะ ทำ ยัง ไง

ประโยคคำสั่ง

มาบ่อย ๆ นะ
เขียนบ่อย ๆ ซี

ประโยคคำสั่งปฏิเสธ

อย่ามาบ่อยนักนะ
ไม่ต้องเขียนบ่อยนักหรอก

๒) คำในหมวดคำกริยาวิเศษณ์ที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย เช่น เอง ออก
อีก มั้ง จึง ก่อน

ตัวอย่างประโยค

เราจะ เขียน เอง
น้องดู เก่ง ออก
พรุ่งนี้ จะ ขอ อีก

ใครจะไปกับเรานี่
 เขาสวยจง
 เขาวาจะไปกอน

๒.๕.๒.๔ หมวดคำพบ

๑) คำในหมวดคำพบที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ เช่น ใกล้ ใกล้ ริม ใน

หน้า

ตัวอย่าง

บ้านเขาอยู่ใกล้โรงเรียน [!klāj "klāĵ]
 เขายืนอยู่ใกล้ [!klāj "klaj]
 ทำไมเขานั่งอยู่ใน [!nāj "naj]
 ใครที่ยืนอยู่ริมสะพาน [!rīm "rim]
 เรอคงนั่งอยู่หน้านะ [!nā: "nā:]
 บ้านเขาอยู่ใกล้หรือ [!klāj "klāĵ]

๓. คำในหมวดคำพบที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในประโยคต่อไปนี้

(๑) ประโยคบอกเล่าธรรมดา

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้

บ้านเขาอยู่ใกล้โรงเรียน [!klāj "klāĵ]
 เขายืนอยู่ใกล้ [!klāj "klaj]
 แกงนั่งอยู่ริมนะ [!rīm "rim]
 เขานั่งอยู่หน้าเขี้ยว [!nā: "nā:]

(๒) ประโยคคำถามเชิงปรารภ

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้

ทำไมเขาจึงนั่งอยู่หน้ายังงั้น [!nā: "nā:]
 ทำไมเขาไปยืนอยู่ใกล้ [!klāj "klaj]

ใครนั้นอยู่ริมสะพาน
ใครนั้นที่เดินอยู่ใกล้เรา

(๓) ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย ใช่ ไหม ไม่ใช่ หรือ
ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้

เขานั่งอยู่ในใช่ไหม [i.khǎj "nəj]
บ้านเธออยู่ใกล้โรงเรียนใช่ไหม [i.khlǎj "klâj]
บ้านเธออยู่ใกล้ไม่ใช่หรือ [i.khlǎj "klaɯ]

ข. คำในหมวดคำถามพบจะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคต่อไปนี้ คือ

(๑) ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย ไหม อะไร ใคร หรือ
ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

บ้านเธออยู่ใกล้โรงเรียนไหม
เขานั่งอยู่หน้าอะไร
เขอนั่งใกล้ใคร
บ้านเธออยู่ใกล้หรือ

(๒) ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า ใคร
ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ใครนั้นอยู่ริมสะพาน
ใครนั้นอยู่ใกล้ ๆ
ใครนั้นอยู่หน้าเพื่อน
ใครนั้นอยู่ใน

(๓) ประโยคคำสั่งและคำสั่งปฏิเสธ
ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคคำสั่ง
ยืนอยู่ใกล้ ๆ นะ

นั่งอยู่ริม ๆ ช

ประโยคคำสั่งปฏิเสธ

อย่านั่งอยู่ในนะ

อย่าเข้าไปใใกล้

(๔) คำอุพบท ใน หน้า จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ เมื่อมีนามมาต่อท้าย
ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

เขานั่งอยู่หน้าบ้าน

เสื่ออยู่ใใน

แคงวางสมุคไว้หน้ากระจก

๒) คำในหมวดคำอุพบทที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย เช่น กว่า แก่ เฉพาะ
ควย ทรง คาม กลอก แก่ คอ

ตัวอย่าง

น้องสวยกว่าพี่

เธอให้โทษแก่ร่างกาย

เขาซื้อให้เฉพาะเธอ

เขาชุกควยความไม่โท

เขาหุครดทรงมูมฉน

เธอแฉนเรือคามคลอง

เขาไปคลอควน

เขาชุกแคความจริง

เขาแฉงความคอเจาพนกงาน

๒.๕.๑ คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำเมื่อมีคำอื่นอยู่ข้างหน้าควย

คำประเภทนี้จะปรากฏเป็นคำซ้ำเมื่อมีคำอื่นอยู่ข้างหน้าควย และคำอื่นนั้นจะไม่
ปรากฏซ้ำความลำพังเลย ไ้แก่ คำในหมวดคำกริยาทั้งหลาย หมวดคำช่วยกริยา หมวดคำบอก

กำหนด หมวดคำบอกเวลา หมวดคำสรรพนาม และหมวดคำนาม

๒.๕.๑.๑ หมวดคำกริยาทั้งหลาย

๑) คำในหมวดคำกริยาทั้งหลายเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย

ก. คำกริยาสกรรม

คำกริยาสกรรมบางคำจะปรากฏเป็นคำซ้ำเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่"

อยู่ด้วย เช่น ไม่เชื่อ ไม่ชอบ

ตัวอย่าง

ฉันไม่ชอบเขา [!mâj !chǎ:p 'mâj "chǎ:p]

แคงไม่เชื่อที่เขาพูด [!mâj !chỹa 'mâj "chỹa]

ทำไมเธอจึงไม่ฟังเขา [!mâj !fǎŋ 'mâj "fǎŋ]

เขาไม่เชื่อเธอเลย [!mâj !chỹa 'mâj 'chỹa]

(๑) คำกริยาสกรรมเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคบอกเล่า และประโยคคำถามเชิงปรารภที่ขึ้นด้วย ทำไม

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคบอกเล่า

ฉันไม่ชอบเขา [!mâj !chǎ:p 'mâj "chǎ:p]

เขาไม่เชื่อเธอเลย [!mâj !chỹa 'mâj "chỹa]

เขาไม่สอนนักเรียนเลย [!mâj !sǎ:n 'mâj "sǎ:n]

"คำในหมวดคำกริยาทั้งหลายทุกคำจะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ ดูข้อ ๒.๕.๑ หน้า
ในบทนี้ แต่มีกริยาอีกบางคำ ซึ่งหลุดจากจะซ้ำโดยคำดังกล่าวแล้ว ยังปรากฏเป็นคำซ้ำ
ได้เมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ข้างหน้า

"การพูดซ้ำคำในหมวดคำกริยาทั้งหลายเมื่อมีคำอื่นอยู่ข้างหน้าด้วย ทว่า มักจะ
พูดกันในหมู่เด็กหญิงวัยรุ่น

ประโยคคำถามเชิงปรารภ

ทำไมนะเราจึงไม่ชอบมัน 'maj !ch :p 'maj "ch :p
 ทำไมเราไม่สอนนักเรียนเลย 'maj !s :n 'maj "s :n
 ทำไมเราจึงไม่ฟังที่คนอื่นพูด 'maj !fa 'maj "fa

(๒) คำกริยากรรมเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะไม่ปรากฏ
 เป็นคำซ้ำในประโยคคำถาม

ตัวอย่างประโยค

เธอไม่ชอบเขาหรือ
 แคงไม่เชื่อใคร
 คนไหนไม่ชอบเธอ
 เธอไม่ฟังอะไร

๓. คำกริยากรรม

คำกริยากรรมบางคำจะปรากฏเป็นคำซ้ำเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่"
 อยู่ด้วย เช่น ไม่พูด ไม่ดู

ตัวอย่าง

เธอไม่พูดเขาเสียเลย 'maj !phu:t 'maj "phu:t
 ทำไมจึงไม่ดูใครเลยวันนี้ 'maj !du 'maj "du

(๑) คำกริยากรรมเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วยจะปรากฏเป็น
 คำซ้ำในประโยคบอกเล่าและประโยคคำถามเชิงปรารภ

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคบอกเล่า

เธอไม่พูดเขาเสียเลย 'maj !phu:t 'maj "phu:t

ประโยคคำถามเชิงปรารภ

ทำไมเราถึงไม่ดูใครเลย 'maj !du 'maj "du

(๒) คำกริยาอาการเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะไม่ปรากฏ
เป็นคำซ้ำในประโยคคำถาม

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

เขาไม่พูดเลยหรือ

เขาไม่ดูใคร

ค. คำกริยาอาการย่อ

คำกริยาอาการย่อเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะปรากฏเป็น
คำซ้ำได้ เช่น ไม่สวย ไม่หวาน ไม่โต

ตัวอย่าง

น้องเคินไม่สวย ['mâj | sǔnǎj 'mâj "sǔnǎj]

ขนมนี้ไม่หวาน ['mâj | wǎ:n 'mâj "wǎ:n]

ตัวเราก็ไม่โตเลย ['mâj | tǔ: 'mâj "tǔ:]

(๖) คำกริยาอาการย่อเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะปรากฏ
เป็นคำซ้ำได้ในประโยคบอกเล่า และประโยคคำถามเชิงปรารภที่ขึ้นด้วย ทำไม

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคบอกเล่า

น้องเคินไม่สวย ['mâj | sǔnǎj 'mâj "sǔnǎj]

ขนมนี้ไม่หวาน ['mâj | wǎ:n 'mâj "wǎ:n]

ตัวเราก็ไม่โตเลย ['mâj | tǔ: 'mâj "tǔ:]

ประโยคคำถามเชิงปรารภ

ทำไมน้องเขาเคินไม่สวย ['mâj | sǔnǎj 'mâj "sǔnǎj]

ทำไมขนมนี้ไม่หวาน ['mâj | wǎ:n 'mâj "wǎ:n]

ทำไมน้องเขาจึงตัวไม่โต ['mâj | tǔ: 'mâj "tǔ:]

(๒) คำกริยาอาการย้อยเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะไม่ปรากฏ
เป็นคำซ้ำในประโยคคำถาม

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

น้องเดินไม่สวยหรือ
หนังสือเล่มไหนไม่ดี
ใครตัวไม่โต

๒) คำในหมวดคำกริยาทั้งหลาย เมื่อมีคำกริยาช่วย "นำ" อยู่ด้วย

ตัวอย่าง

เขาพูดนำเรื่อง ['nâ: ! ch̃yâ 'nâ: "ch̃yâ]
เด็กคนนำที่จึงเย ['nâ ! t̃i: 'nâ:"ti:]
หนังสือนำดู ['nâ: ! d̃u: 'nâ:"du:]
ทำไมเขาพูดนำเรื่อง ['nâ: ! ch̃yâ 'nâ:"ch̃yâ]
ทำไมนมของเรอนำกิน ['nâ: ! kin 'nâ:"kin]

๓. คำในหมวดคำกริยาเมื่อมีคำช่วยกริยา "นำ" อยู่ด้วย จะปรากฏ
เป็นคำซ้ำในประโยคต่อไปนี้ คือ

(๑) ประโยคบอกเล่าธรรมดา และประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วย

จึง จึงเย

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคบอกเล่าธรรมดา

เขาพูดนำเรื่อง ['nâ: ! ch̃yâ 'nâ: "ch̃yâ]
นมนำกิน ['nâ: ! kin 'nâ: "kin]

ประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วย จึงเย

หนังสือนำดูจึงเย ['nâ: ! d̃u: 'nâ:"du:]
เด็กคนนำที่จึงเย ['nâ ! t̃i 'nâ:"ti:]

(๒) ประโยคคำถามเชิงปรารภที่ชนคนควย ทำไม

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

- ทำไมหนังเรื่องนาคูละ ['nâ: ! dũ: 'nâ: "du:]
- ทำไมขนมถึงนากิน ['nâ: ! kin 'nâ: "kin]
- ทำไมเขาพูดน่าฟัง ['nâ: ! fãŋ 'nâ: "faŋ]
- ทำไมเธอชอบพูดอะไรนาคึก ['nâ: ! khít 'nâ: "khít]

(๓) ในประโยคที่มีคำว่า มาก กว่า แล้วมีคำหรือวลีมาต่อท้ายอีกที

ตัวอย่าง

- เขาพูดน่าฟังมากกว่าเพื่อน ['nâ: ! fãŋ 'nâ: "faŋ]
- เสื้อตัวนั้นน่าซอกกว่าตัวโน้น ['nâ: ! sã 'nâ: "sã]

ข. คำในหมกคำกริยาเมื่อมีคำช่วยกริยา "นำ" อยู่ควยจะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคที่ลงท้ายควยคำว่า มาก กว่า และในประโยคคำถาม

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคที่ลงท้ายควยคำว่า มาก กว่า

- เขาพูดน่าฟังมาก
- เสื้อตัวนั้นน่าซอกกว่า

ประโยคคำถาม

- ใครพูดนาคึก
- หนังโรงไหนน่าดู
- ขนมอะไรนากิน
- ใครพูดน่าเรื่อง

๓) คำในหมกคำกริยาเมื่อมีคำก่อนกริยา "ไป" "มา" อยู่ควย

ตัวอย่าง

- เขาไปดูแค่หนัง

เขามาเยี่ยมฉันเองเขา
 พอมาเอาแเงิน

ก. คำในหมวดคำกริยาเมื่อมีคำก่อนกริยา "ไป" "มา" อยู่ด้วย จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้แต่เฉพาะในรูปประโยคที่มีคำบุพบท แต่ อยู่ด้วยเท่านั้น
 ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

แคงไปดูที่นั้น
 พอมมาเอาแคเงิน

ข. คำในหมวดคำกริยาเมื่อมีคำก่อนกริยา "ไป" "มา" อยู่ด้วย จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง และประโยคคำสั่งปฏิเสธ

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคบอกเล่า

แคงไปดูที่นั้น
 พอมมาเอาแคเงิน
 แมมาเยียมทอง

ประโยคคำถาม

แคงไปดูที่นั้นหรือ
 พอมมาเอาอะไร
 แมมาเยียมใคร

ประโยคคำสั่ง

ไปดูที่นั้นสิ
 ไปเยียมเขาทนอยน่า

ประโยคคำสั่งปฏิเสธ

อย่าไปดูที่นั้นะ

อย่ามาเอาเงินกับฉันนะ

๒.๕.๓.๒ หมวดคำช่วยกริยา

๑) คำในหมวดช่วยกริยาเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย บางครั้งคำช่วยกริยาจะปรากฏเป็นคำซ้ำร่วมกับคำปฏิเสธ "ไม่" ด้วย เช่น ไม่เคย ไม่น่า

ตัวอย่าง

- แคงไม่เคยไปหาเขาเลย [məj ! kɔ̃ːj məj "kɔ̃ːj]
- หนังสือไม่น่าอ่าน [məj"nâː ! ?ãːn 'məj"nâː" ?ãːn]
- ชื่อเขาไม่น่าฟัง ['məj"nâː ! fəŋməj"nâːfəŋ]

ก. คำในหมวดช่วยกริยาเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคบอกเล่า

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

- น้องไม่เคยอ่านจดหมายเขาเลย ['məj ! kɔ̃ːj 'məj"kɔ̃ːj]
- ลายมือเขาไม่น่าอ่าน ['məj"nâː ! ?ãːn 'məj"nâː" ?ãːn]

ข. คำในหมวดคำช่วยกริยาเมื่อมีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคคำถาม

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

- หนังสือไม่น่าอ่านหรือ
- เธอไม่เคยไปหาใคร
- ชื่อใครไม่น่าฟัง

๒) คำในหมวดคำช่วยกริยาบางคำแม้มีคำปฏิเสธ "ไม่" อยู่ด้วย จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย เช่น ไม่ค่อย ไม่คง ไม่ได้

ตัวอย่าง

- ยายไม่ค่อยสบาย
- เธอไม่คงไปหรอก

เชอไม้ไคพักหรือ

ฝนคงไม้ตก

ผายยังไม้แห้ง

เพื่อนเพิ่งไม้สบาย

๒.๕.๓.๓ หมวดคำบอกกำหนด

๑) คำในหมวดคำบอกกำหนดที่ปรากฏเป็นคำซ้ำใดมีอยู่คำเดียวคือ ไหน แต่คำไหนจะไม่ปรากฏซ้ำโดยลำพังเลย จะปรากฏเป็นคำซ้ำใดเมื่อมีคำนามหรือลักษณะนาม อยู่ด้วยเท่านั้น

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

เสื้อไหนก็ไม่ถูกใจ

[tua:nǎj 'tua "nǎj]

บ้านไหนก็เปิดแค่วิว

['bâ:n nǎj 'bâ:n "nǎj]

กินอะไรก็ไม่หอม

['thây :nǎj 'thây "nǎj]

ก. คำบอกกำหนด ไหน จะปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคบอกเล่า

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

หนังสือเล่มไหนก็ไม่ดี

['lôm !nǎj 'lôm "nǎj]

กินอะไรก็ไม่หอม

['thây !nǎj 'thây "nǎj]

บ้านหลังไหนก็ไม่ถูกใจเขา

['lǎj !nǎj 'lǎj "nǎj]

ข. คำบอกกำหนด ไหน จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเมื่อใช้เป็นคำถาม

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

คุณจะใช้เสื้อไหน

การซ้ำคำ "ไหน" รวมกับคำนามหรือลักษณะนามที่อยู่ข้างหน้า พบว่า มักจะพูดกันในหมู่เด็กหญิงวัยรุ่นเท่านั้น

หนังสือเล่มไหนดี
คนไหนเป็นผู้เขา

๒) คำในหมวดคำบอกกำหนดคำอื่น ๆ จะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย ไม่ว่าจะ
เป็นการซ้ำโดยลำพังหรือซ้ำโดยอาศัยคำอื่น เช่น โน่น นี้ นั่น โน่น นี้

ตัวอย่างประโยค

เขาจะไปบ้านหลังโน่น
หนังสือนี้ไม่ดีกว่า
เพลงนั้นเพราะกว่าเพลงนี้
ศึกโน่นเป็นของแม่เขา
ถนนนี้แคบแล้ว

๒.๕.๓.๔ หมวดคำบอกเวลา

๑) คำในหมวดคำบอกเวลาที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เมื่อมีคำอื่นอยู่ด้วย เช่น
วัน เดือน ปี อาทิตย์ จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้เมื่อมีคำบอกจำนวนนับ ทุก อยู่ด้วย

ตัวอย่าง

เขาไปที่นั่นทุกวัน ['thúk!wǎn 'thúk"wan]
เธอต้องมาทุกอาทิตย์นะ ['thúk!ʔa:itthít 'thúk 'ʔa:"thit]
ไครจะมาหาเขาทุกวัน ['thúk!wǎn 'thúk"wan]
ทำไมเขาไปที่นั่นทุกเดือน ['thúk!d̩yǎn 'thúk"dyan]
เขาไปที่นั่นทุกปี ['thúk!pít: 'thúk"pi:]

๓. คำในหมวดคำบอกเวลาจะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในรูปประโยคบอกเล่า
และประโยคคำถามเชิงปรารภ

ตัวอย่างประโยคที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้

ประโยคบอกเล่า

เขาไปที่นั่นทุกวัน ['thúk!wǎn 'thúk"wan]

เราดูหนังทุกอาทิตย์
ฉันไปเยี่ยมเราทุกเดือน

['thúk' a: ! thít 'thúk' a: " thít]
['thúk! d̃yān 'thúk" dyan]

ประโยคคำถามเชิงปรารภ

ใครจะมาหาเราทุกวัน

['thúk! wān 'thúk" wan]

ใครจะมาเยี่ยมแม่ทุกอาทิตย์

['thúk' a: ! thít 'thúk a: " thít]

ทำไมเธอถึงไปเห็นทุกคน

['thúk! d̃yān 'thúk" dyan]

ทำไมน้ำท่วมได้ทุกปี

['thúk! pí: 'thúk" pí:]

ข. คำในหมวดคำถามออกเวลาจะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยคคำสั่ง
ประโยคคำสั่งปฏิเสธ และประโยคคำถาม

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ

ประโยคคำสั่ง

ไปหาเราทุกวันนะ
มาทุกวันสิ

ประโยคคำสั่งปฏิเสธ

อย่าดูหนังทุกวันสิ
ไม่ต้องกลับบ้านทุกเดือนหรอก

ประโยคคำถาม

เธอกลับบ้านทุกเดือนหรือ
แคงเรากินยาทุกเช้าไหม
ใครไปหาเราทุกวัน

๒) คำในหมวดคำถามออกเวลาที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย ไม่ว่าจะโดยลำพัง
หรือเมื่อมีคำอื่นอยู่ด้วย เช่น ตอน เมื่อ ทุก วัน (ทั้งเจ็ด) เดือน (ทั้งสิบสอง)

ชั่วโมง

ตัวอย่าง

ฉันคอยเขาเป็นชั่วโมงแล้ว × × ×
 คอนเขาเขาไม่คอยวาง
 เมื่อวานฉันไปเยี่ยมคุณป้า
 พรุ่งนี้เขาก็ว่างอีก
 เขาจะมาราวเที่ยง ×

๒.๖ คำที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย แยกตามหมวดคำ

คำที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย ไม่ว่าจะซ้ำตามลำดับหรือซ้ำเมื่อมีคำอื่นอยู่ด้วย ไม่
 ว่าจะอยู่ในรูปประโยคใด ไต่กัน คำในหมวดคำถาม ในหมวดคำท้ายประโยค ในหมวดคำเชื่อม
 ในหมวดคำกริยา และในหมวดคำตั้งกริยา

๒.๖.๑ หมวดคำถาม

ตัวอย่าง

เด็กคนนั้นธรรมดาไม่คอยพูด
 ปกติเขามาแต่เขา
 คนทั่วไปชอบเรื่องนี้
 คนส่วนมากรู้จักเขา
ที่จริงฉันก็อยากไป

คำ ธรรมดา ปกติ ทั่วไป ส่วนมาก ที่จริง เราจะไม่นำมาพูดซ้ำ โดยเปลี่ยนรูป
 เป็น ["thamma idā: "tham'ma' "da:] ["pòk'ka'tí?'pòk"ka"tí?]
 หรือ [thua!pāj thua"paj] เลย

๒.๖.๒ หมวดคำท้ายประโยค

ตัวอย่าง

เธอจะไปไหนละ
 เข้ามาใกล้ ๆ สิ
 เธอทำเสร็จแล้ว

อาจารย์ว่างไหมคะ

คุณสบายดีหรือคะ

ค่าในหมวดคำท้ายประโยค เช่น อะ ลี วี เราจะไม่นำมาพูดซ้ำโดยมีการเปลี่ยน

รูปเฉย

๒.๖.๓ หมวดคำเชื่อม

เชื่อมนามกับนาม

ตัวอย่าง

พอกะนมยังไม่มาเลย

สมุกกับคินสองของเขาหาย

เธอจะอ่านสครีสารหรือสรีส์ปคาท์

เชื่อมกริยา

ตัวอย่าง

เขียนหนังสือให้สวยงามนะ

เขาทำทั้งที่ไม่แน่ใจ

เค็มพริกให้เผ็ดอีกหน่อย

เชื่อมสัมพันธ

ตัวอย่าง

ฉันจะคอยจนเขามา

ถ้ารู้เกี่ยวก็ไม่คองไป

เขามาคองฝนตก

เด็กจะไปตลาดและจะกลับมาทำกับข้าว

๒.๖.๔ หมวดคำหลังกริยา

ตัวอย่าง

เขาออกไปนอกบ้านทุกวัน

แดงกลับมาเมื่อวานนี้
 เขาเก็บเสื้อไว้ในตู้
 เขาเอาลูกไปควย
 กองบิครื่องนี้ไว้
 พุคเตี้ย
 หลับเตี้ย

๒.๖.๕ หมวดคำหลวม

ตัวอย่าง

บานนสวยงาม
 รูปโน้นดีกว่า
 นี้นั้นยาว
 ขาไหนยาวกว่าเพื่อน

๒.๖.๖ หมวดคำปฏิเสธ*

ตัวอย่าง

น้องเขาไม่คอยสวย
 พี่ไม่ชอบสุนัข
 เด็กไม่ชอบไปโรงเรียน
 เขาไม่คอยพูดเลย

๒.๖.๗ หมวดคำบอกจำนวน

คำบอกจำนวนนับ เช่น บาง ก็ หนึ่ง สอง สาม

* คำไม่ แม้จะปรากฏซ้ำรวมกับคำอื่นได้ ในพื้นไม่ถือเป็นคำซ้ำ เพราะเป็นการซ้ำโดยไม่เปลี่ยนรูปจากคำเดิม ดูเรื่อง การซ้ำคำเมื่อมีคำอื่นอยู่ควย ข้อ ๒.๕.๓ หน้า ในบทที่ ๓๘

ตัวอย่าง

เราจะต้องทำอะไรบางอย่าง
อยากโคกตัว
เรามาหนึ่งตัว

คำบอกสำคัญ เช่น เที่ยว ที่สาม

ตัวอย่าง

ถูกคนเที่ยวก็ยังไม่หัด
เขาสอบโคกที่สาม

คำก่อนและหลังคำบอกจำนวน

ตัวอย่าง

คำก่อนคำบอกจำนวน

โคกอันนั้นก็
ตกทั้งสามคนเลย
เราจะต้องทำอะไรสักอย่าง
วันนี้โคกเกือบร้อย
สักราวสามเคอนไ้มั้ง

คำหลังคำบอกจำนวน

โคกสักสิบกว่าบาทก็พอ

๒.๖.๔ หมวดคำนาม

ตัวอย่าง

สุคาไปดูหนึ่ง
ปู่เขาเป็นถึงพระยา
บ้านฉันอยู่ชนบุรี
มะม่วงหนานี่ก็แพงมาก

๓ ๖ ๕๕
เพื่อนบ้านคนชรา
พักผ่อนนี้ไม่ก็เลย